

[Boligministeren]

depositum eller lignende i privat udlejningsbyggeri. Denne forpligtelse gælder også, hvor det lejede er enkeltværelser, der ikke er en del af udlejets lejlighed eller af det en- eller tofamiliehus, hvor udlejeren bor.

I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke har pligt til at yde lån til betaling af beboerindskud til flygtninge, kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde lån eller garanti for lån, typisk hvis indkomstgrænsen overskrides.

Flere unge flygtninge i almennyttigt byggeri har ret til lån til en forholdsmæssig del af det samlede beboerindskud for en beboelseslejlighed, såfremt de i fællesskab lejer en lejlighed.

Når en flygtning opnår lån eller garanti for lån i privat udlejningsbyggeri, yder kommunalbestyrelsen efter ansøgning garanti for lejerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for udlejeren til at istandsætte boligen ved fraflytning.

Endelig gælder der en bestemmelse om, at såfremt en beboelseslejlighed af ejeren stilles til rådighed for kommunalbestyrelsen til brug for personer omfattet af de særlige bestemmelser om lån til betaling af indskud m.v. til flygtninge og tilbudet accepteres, betaler kommunalbestyrelsen lejen fra det tidspunkt, fra hvilket lejligheden er til rådighed, og indtil udlejning sker.

For så vidt angår beregningen af husstandsindkomsten, der lægges til grund ved beregningen af boligstøtte, gælder der en særlig regel for husstande omfattet af boligstøttelovens kapitel 11 a. Såfremt en sådan husstand modtager kontanthjælp efter lov om social bistand, bortses der fra hjælp til udgifter til befordring med henblik på deltagelse i danskundervisning, etablering i egen bolig og beklædningshjælp.

Efter § 2 i bekendtgørelse nr. 105 af 10. marts 1987 om unge flygtninges adgang til at opnå bolig på visse kollegier har unge flygtninge under nogle nærmere angivne betingelser mulighed for at opnå en bolig på kollegier opført før den 1. januar 1978. Ordningen er ikke forbundet med udgifter for stat eller kommune.

Såfremt flygtninge tildeles almennyttige boliger inden for de første tre år efter, at de har fået opholdstilladelse efter bestemmelserne i udlændingeloven herom, er kommunen forpligtet til at garantere for boligtagere opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for udlejeren til at istandsætte boligen ved fraflytning samt de merudgifter, der er afledt af særreglen ved opgørelsen af husstandsindkomsten.

delse af kontraktmæssige forpligtelser over for boligselskabet til at istandsætte boligen ved fraflytning. Kommunen skal godkende tildelingen af bolig. Kommunen kan kun afvise den boligsøgende, såfremt kommunen efter reglerne i lov om individuel boligstøtte kan afvise at yde støtte.

Den nævnte kommunale garantiforpligtelse svarer til den kommunale garantiforpligtelse i tilfælde, hvor kommunen har anvisningsret til ledige lejligheder til løsning af påtrængende boligsociale opgaver. Når boligtageren er flygtning, gælder forpligtelsen, uanset om boligtageren har fået anvist boligen af kommunen eller er tildelt boligen efter de sædvanlige bestemmelser herom. For andre boligtagere gælder forpligtelsen alene, når kommunen har anvist den pågældende.

Der foreligger ikke særskilte opgørelser over merudgifterne til beboerindskudslån til flygtninge. Imidlertid er det muligt ved hjælp af udbetalingerne til boligsikring, som er langt den hyppigste støtteform til flygtninge, at lave et groft skøn over udgifterne til beboerindskudslån m.v. i 1990.

På grundlag af stigningen i udbetalingerne af boligstøtte fra 1989 til 1990 kan det således skønnes, at der har været tale om godt 1.200 husstande, der var berettigede til beboerindskudslån m.v. i 1990. I dette tal er medtaget de flygtninge, der bor i almennyttigt byggeri efter 1. april 1964, og hvor der således ikke er tale om særregler for flygtninge.

Under forudsætning af, at omkring halvdel bor i det almennyttige byggeri efter 1. april 1964, og under forudsætning af, at de resterende flygtninge i gennemsnit har betalt et indskud, der svarer til indskuddet i en almennyttig bolig fra før 1. april 1964, kan det groft skønnes, at de samlede offentlige merudgifter – grundet særreglerne – til flygtninges betaling af beboerindskudslån m.v. lå i størrelsesordenen 3–5 mio. kr. i 1990. Det må dog endnu en gang understreges, at der ikke findes officiel statistik på området, og at skønnet derfor er behæftet med en væsentlig usikkerhed.

I skønnet er inkluderet udbetalingerne i forbindelse med kommunernes garanti for lån for lejerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for udlejeren til at istandsætte boligen ved fraflytning samt de merudgifter, der er afledt af særreglen ved opgørelsen af husstandsindkomsten.